

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

43424-121

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)

12. 02. 2024. 1 primjeraka sa 5718 priloga

Pismo se nije preporučilo - s običnim ometom.

Predano na poštu preporučeno dana 09. 02. 2024. god.

Pismo je taksirano sa (iznosa u izdanim markama)

- nedostaje takse Poslovni broj: 3 PZ-2428/2023-2 takse.

Primljene vrijednosti (novac, taksene marke i sl.)

Potpis radnika:

34

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, sutkinje izvijestiteljice i Nevenke Baran, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB 84397956623, protiv tuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. u stečaju, Pula, Flaciusova 1, OIB 35951488983, kojeg zastupaju punomoćnice Vlatka Klišanin i Ivana Božić, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Tomić & Klišanin & partneri d.o.o., Zagreb, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-431/2019-100 od 3. travnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 23. siječnja 2024.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-431/2019-100 od 3. travnja 2023.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-431/2019-100 od 3. travnja 2023. utvrđeno je da u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-117/2019, za trgovačko društvo ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. u stečaju, postoji tražbina tužitelja u iznosu od 26.271,20 EUR / 197.940,35 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda (točka I. izreke); naloženo je tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.593,20 EUR / 12.003,97 kn (točka II. izreke).

2. Iz obrazloženja presude proizlazi da je prvostupanjski sud nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tužitelj osiguranik Antonio Cukon, radnik društva Metis d.d., Rijeka, smrtno stradao 25. kolovoza 2003. radeći u hali prednika tuženika Uljanik Strojogradnja d.d. kada su na njega pala klizna vrata teška 700 kg, a štetni događaj je prouzročen zbog propusta tuženika, kao poslodavca, da osigura rad na siguran način time što nije uspostavio detaljne upute na koji način se predmetna vrata otvaraju ili zatvaraju te koje je mjere sigurnosti potrebno poduzeti kada su vodilice skinute sa njih, što je utvrđeno na temelju izvedenog dokaza

vještačenjem po vještaku zaštite na radu. Visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio na temelju izvedenog dokaza financijskim vještačenjem. Tuženikov prigovor zastare sud je ocijenio neosnovanim primjenom odredbe čl. 230. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), dok je prigovor promašene pasivne legitimacije prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim na temelju odredbe čl. 162. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18 i 115/18; dalje: ZOMO). Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik zbog svih zakonom predviđenih žalbenih razloga s prijedlogom da se ona preinači uz naknadu troška ovog žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu od 777,35 EUR i sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 618,33 EUR.

4. U žalbi u bitnome ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku jer su u pobijanoj presudi razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o danim iskazima i samih tih isprava i zapisnika. Naime, iako prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi kako je među strankama nesporno da je tužiteljov osiguranik pok. Antonio Cukon bio radnik društva Metis d.d., dok dalje u obrazloženju navodi kako je tuženik, kao poslodavac pok. osiguranika tužitelja, isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja. S tim u vezi tuženik ponavlja navode glede istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije, navodeći kako Antonio Cukon nije bio radnik tuženika, pozivajući se u tom smislu i na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr-758/2013 od 7. rujna 2016. u kojoj je izraženo pravno shvaćanje da tuženik ne može odgovarati tužiteljici za naknadu štete kao poslodavac, jer tužiteljica nije bila zaposlena kod tuženika, već je njezin poslodavac bio kooperant tuženika, neovisno o tome što je do povrede tužiteljice došlo u radnom prostoru tuženika. Nadalje, tuženik ističe kako je Josip Krmpotić pravomoćnom presudom Općinskog suda u Puli poslovni broj K-284/2005 proglašen krivim za kazneno djelo protiv opće sigurnosti iz čl. 271. st. 4. u vezi s čl. 263. st. 4. Kaznenog zakona jer je postupio protivno odredbi čl. 77. st. 1. i 3. Zakona o zaštiti na radu, a prvostupanjski sud je sukladno odredbi čl. 12. st. 3. Zakona o parničnom postupku vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim. Budući da šteta nije nastala zbog propusta poslodavca u zaštiti na radu, već isključivo zbog postupanja drugog radnika, tuženik smatra da je istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije osnovan. Daljnjim žalbenim navodima tuženik ukazuje kako vještak zaštite na radu nije pri izradi nalaza i mišljenja uzeo u obzir cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, jer bi u suprotnom njegov zaključak bio diametralno suprotan. Konačno, ukazujući na pogrešnu primjenu materijalnog prava, tuženik ističe da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio prigovor zastare neosnovanim, budući da je rješenje kojim je priznato pravo na obiteljsku mirovinu doneseno 11. lipnja 2008. s pravom na isplatu od 1. kolovoza 2017., dok je do štetnog događaja došlo 25. kolovoza 2003. S obzirom na to da je odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju propisano da rokovi zastare potraživanja počinju teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je

osiguraniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja, tužiteljeva tražbina je u cijelosti zastarjela. Posljedično navedenom, tuženik pobija i odluku o troškovima postupka.

5. U odgovoru na tužnikovu žalbu tužitelj osporava žalbene navode, predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

6. Žalba nije osnovana.

7. Pobijana presuda je ispitana na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

8. Osnovan je žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koji tuženik izričito upire žalbi. Naime, iako prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi kako je među strankama nesporno da je tužiteljev osiguranik pok. Antonio Cukon bio radnik društva Metis d.d., odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva donosi navodeći kako je tuženik, kao poslodavac pok. osiguranika tužitelja, isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja. Time je ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava. Unatoč navedenoj povredi, odluku je bilo moguće donijeti primjenom odredbe čl. 373.a t. 1. i 3. ZPP-a budući da činjenica kako je pok. osiguranik tužitelja Antonio Cukon na dan štetnog događaja bio radnik društva Metis d.d., Rijeka, među strankama nije niti sporna.

9. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti osporenog potraživanja u stečajnom postupku koji sadržajno predstavlja tužiteljev zahtjev za naknadu kapitalizirane štete u iznosu od 20.647,95 EUR / 155.571,97 kn, koju je pretrpio isplatom obiteljske mirovine Luki Cukonu, djetetu osiguranika tužitelja koji je smrtno stradao 25. kolovoza 2003. radeći u hali prednika tuženika Uljanik Strojogradnja d.d. kada su na njega pala klizna vrata teška 700 kg, a štetni događaj je prouzročen zbog propusta tuženika kao poslodavca da osigura rad na siguran način sukladno propisima o zaštiti na radu.

10. Između stranaka nije sporno da je tuženik pravni slijednik društva Uljanik Strojogradnja d.d, da je Josip Krmpotić na dan 25. kolovoza 2003. bio radnik društva prednika tuženika Uljanik Strojogradnja d.d., da je pokojni Antonio Cukon na dan 25. kolovoza 2003. bio radnik društva Metis d.d. Rijeka, da se štetni događaj dogodio u radnim prostorima društva Uljanik Strojogradnja d.d, i to u hali zavarivaonice koja je imala velika klizna vrata težine 700 kg.

11. Sporna je pasivna legitimacija tuženika, osnova i visina tužbenog zahtjeva, te pitanje zastare tužiteljeve tražbine.

12. Iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da tužitelj traži naknadu kapitalizirane štete sukladno odredbi čl. 162. st. 3. ZOMO-a („Narodne novine“ broj: 157/13, 151/14, 33/15 i 93/15).

13. Odredbom čl. 162. st. 1. ZOMO-a propisano je da Zavod ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe. Ako je štetu iz stavka 1. ovoga članka uzrokovao radnik na radu ili u vezi s radom, odgovaraju poslodavac i radnik solidarno (čl. 162. st. 2. ZOMO-a). Za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana (čl. 162. st. 3. ZOMO-a).

14. Među strankama je nesporno, a tuženik žalbom to niti ne dovodi u pitanje, da je Josip Krmpotić, koji je na dan štetnog događaja bio zaposlen kod prednika tuženika, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Puli poslovni broj K-284/05 od 17. travnja 2008. proglašen krivim da je iz nehaja općeopasnom radnjom izazvao opasnost za život i tijelo ljudi, a kaznenim djelom je prouzročena smrt jedne osobe, čime je počinio teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti iz čl. 271. st. 4. u vezi s čl. 263. st. 4. Kaznenog zakona.

15. Tuženik je tijekom prvostupanjskog postupka, a i u žalbenoj fazi postupka, tvrdio da je za štetni događaj isključivo odgovoran Josip Krmpotić, radnik pravnog prednika tuženika, ističući prigovor promašene pasivne legitimacije.

16. Ovaj sud se slaže s ocjenom prvostupanjskog suda o neosnovanosti istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije. Naime, činjenica da je Josip Krmpotić osuđen u kaznenom postupku za djelo opisano u izreci presude Općinskog suda u Puli poslovni broj K-284/05 od 17. travnja 2008., ne znači sama po sebi da se o tužnikovoj građanskopravnoj odgovornosti (zbog neprimjene mjera zaštite na radu) ne može raspravljati u ovom parničnom postupku. Točni su tuženikovi žalbeni navodi da je parnični sud sukladno odredbi čl. 12. st. 3. ZPP-a u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom je optuženik proglašen krivim, međutim, kako već navedeno, navedeno ne priječi da se u ovom postupku odlučuje o građanskopravnoj odgovornosti tuženika kao poslodavca štetnika.

17. Prvostupanjski sud je na temelju nalaza i mišljenja vještaka zaštite na radu Zlatka Perića, čiji zadatak je bio utvrditi jesu li od strane tuženika kao poslodavca u vrijeme nastanka štetnog događaja bile provedene sve potrebne mjere zaštite na radu čije provođenje odnosno mogući propusti su utjecali ili ne na nastanak štetnog događaja, utvrdio kako je štetni događaj prouzročen zbog propusta tuženika da osigura rad na siguran način time što nije uspostavio detaljne upute na koji se način predmetna vrata otvaraju ili zatvaraju te koje je mjere sigurnosti potrebno poduzeti kada su skinute vodilice sa njih.

18. Tuženik je tijekom postupka iznio primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, koje ponavlja i u ovom žalbenom postupku, kojima ukazuje da vještak pri izradi

nalaza i mišljenja nije uzeo u obzir cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, naročito kaznenu presudu i iskaz svjedoka Davora Orlića iz kojeg proizlazi da su upute za rukovanje vratima na siguran način bile na zidu odmah do vrata.

19. Navedeni žalbeni navodi nisu osporvani. Naime, usmeno iznoseći nalaz i mišljenje na ročištu glavne rasprave 31. kolovoza 2022. (str. 190. do 193. spisa) vještak je naveo da je pri izradi nalaza i mišljenja uzeo u obzir cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, odnosno sve isprave i sadržaj iskaza svih ispitanih svjedoka. U odnosu na iskaz svjedoka Davora Orlića, vještak je naveo da ga je uzeo u obzir, ali da nije mogao s izvjesnošću utvrditi jesu li i kakvog sadržaja upute bile postavljene uz vrata u periodu prije nego li je došlo do štetnog događaja, kao i da je iz stanja spisa zaključio da su upute koje se nalaze u spisu sastavljene nakon štetnog događaja. Dalje je naveo da je na temelju stanja spisa zaključio da poslodavac nije izvršio procjenu rizika kojom bi utvrdio rizike koji mogu nastati prilikom otvaranja tj. zatvaranja vrata te time proveo mjere kojima bi spriječio zatvaranje vrata ukoliko vodilica nije na ispravnom mjestu postavljen na način da primjeni mjere zaštitnog uređaja ili zaštitne naprave kojima bi spriječio nehотиčno ili na drugi način zatvaranje vrata. U tom smislu, cijeneći iskaze svjedoka iz kojih proizlazi da je bilo uobičajeno otvarati i zatvarati vrata i pritom skidati odnosno postavljati vodilicu radi otvaranja ili zatvaranja vrata bez zaštite zaštitnog uređaja ili zaštitne naprave, postojanje valjanih uputa za rukovanje vratima na siguran način nije od utjecaja na zaključak vještaka o postojanju odgovornosti poslodavca, jer je poslodavac trebao osigurati a ne prepustiti radnicima, rukovanje vratima na način koji otklanja rizik od mogućeg pada vrata, a to je instalacija zaštitnog uređaja ili zaštitne naprave.

20. Dakle, i prema ocjeni ovog suda, vještak je argumentirano otklonio tuženikove primjedbe na nalaz i mišljenje, slijedom čega je pravilno prvostupanjski sud prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Perića i na njemu utemeljio svoju odluku o odgovornosti tuženika sukladno odredbi čl. 162. st. 1. u vezi sa st. 3. ZOMO-a.

21. Neosnovano se tuženik poziva na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr-758/2013 od 7. rujna 2016., jer je ta odluka donesena u različitoj činjeničnoj i pravnoj situaciji i nije primjenjiva na ovaj konkretan slučaj. Naime, u toj odluci odlučeno je o pravu tužiteljice na naknadu štete koju je pretrpjela radeći na poslovima čišćenja kao zaposlenica društva D. d.o.o., a koja tvrtka je kao kooperant tuženika obavljala za tuženika poslove čišćenja u njegovim prostorijama. S druge strane, u ovoj parnici tužitelj je Zavod (treća osoba) koji sukladno odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe.

22. Imajući u vidu navedeno, pravilan je i zaključak suda o neosnovanosti prigovora promašene pasivne legitimacije.

23. Visinu tužbenog zahtjeva prvostupanjski sud je utvrdio na temelju nalaza i mišljenja vještaka Bojane Galinec, što tuženik žalbom niti ne dovodi u pitanje.

24. Nadalje, tuženik neosnovano ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava pri donošenju odluke o prigovoru zastare. Naime, suprotno žalbenim navodima, tužitelj donošenjem rješenja kojim je djetetu umrlog osiguranika tužitelja priznao pravo na obiteljsku mirovinu nije stekao prema tuženiku bilo kakvu tražbinu i tužiteljeva imovina umanjena je tek isplatom mirovine, pa tek u trenutku isplate nastaje i dospijeva tužiteljeva tražbina prema osobi odgovornoj za štetu. Stoga nije u pravu tuženik kada tvrdi da je tužiteljeva tražbina zastarjela na temelju odredbe čl. 165. st. 2. ZOMO-a prema kojoj zastara počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja.

25. Odredbom čl. 165. st. 1. ZOMO-a propisano je da tražbina naknade štete prema odredbama tog zakona zastarijeva istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima. S obzirom na to da je riječ o tražbini naknade štete, koja nastaje sukcesivno svakom mjesečnom isplatom mirovine, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu čl. 230. st. 1. ZOO-a prema kojoj tužiteljeva tražbina zastarijeva u roku od tri godine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-x 639/2017-2 od 10. listopada 2019.).

26. Odluka o troškovima postupka, u odnosu na koju tuženik niti ne ističe konkretne žalbene navode, pravilna je kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

27. Zbog navedenog, primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a i čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zagreb, 23. siječnja 2023.

Dokument je elektronički potpisan:

Dubravka Zubović

Vrijeme potpisivanja:

08-02-2024

12:04:30

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1158415448522D3937333438333638353139
OU=Signatura
S=Zubović
G=Dubravka
CN=Dubravka Zubović

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30863-07f06**

Kontrolni broj: **080a4-00448-ff09e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Pazinu

434-24-122

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, pravna osoba**, dana **16.02.2024.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-431/2019**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **P-431/2019-108**
- odluka/dopis vrste **Dopis** i oznake **P-431/2019-109** od **15.02.2024.**

Potvrđuje se da je primatelj dana **16.02.2024.** preuzeo navedena pismena.